

φορεῖς; Κάσ. 'Μορφοκαμωμένος εἶσαι τέλεια μ' αὐτὲς 'ἰὰ τίς 'γαλ-λάρες ποὺ φορεῖς αὐτόθ. Φορεῖ κάτι γυαλ-λάρες! Κῶς. Συνών. γυαλόυπα.

γυαλαρεῖο τό, ἐνιαχ. γυαλαρεῖο Ζάκ. (Βολύμ. Μα-
χαιρᾶδ.)

'Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλί καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -α-
ρεῖο.

'Υαλοπωλεῖον ἐνθ' ἄν.: Τὸ βράδυ ἀπαδέχεις τὸ δρόμο τση
ἓνα γυαλαρεῖο (ἐκ παραμυθ.) Μαχαιρᾶδ. Συνών. γυαλά-
δικο (διὰ τὸ ὅπ. βλ. γυαλάδικος 2).

γυαλάς ὁ, πολλαχ. γυαλ-λάς Εὔβ. (Κουρ. κ.ά.) Κάλυμν.
Κάρπ. Κάσ. Κῶς Λειψ. Λέρ. Μεγίστ. κ.ά. γυαλιᾶς Χίος
(Βροντ.) — Λεξ. Βλαστ. 352.

'Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλί καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ας.
'Ο τύπ. γυαλιᾶς καὶ εἰς Βλάχ.

1) 'Ο πωλὼν ὑάλινα εἶδη πολλαχ.: "Αμα περάσῃ ὁ γυα-
λάς, νὰ μοῦ θυμίσης νὰ πάρω μιὰ καράφα 'Αθῆν. || Φρ. Οἱ
γυαλάδες κλέφτες θὰ γίνουν; (ἐπὶ τῶν παρηγορούντων αὐ-
τούς, οἱ ὅποιοι ἐξ ἀπροσεξίας θραύουν ὑάλινα σκεύη) Πελοπν.
(Λακων.) 2) 'Ο τεχνίτης ἢ ὁ ἐργάτης ὑαλοργεῖου Σύρ.
(Ἑρμούπ.) κ.ά. 3) 'Ο τεχνίτης ὁ ἐφαρμόζων τοὺς ὑαλοπί-
νκκας τῶν παραθύρων Λεξ. Βλαστ. 352. Συνών. τζαμάς.
4) 'Ο ἄλιεύς, ὁ ὁποῖος ἀλιεύει μὲ τὴν βοήθειαν ἀλιευτικοῦ
φακοῦ, γυάλας (διὰ τὸ ὅπ. βλ. γυάλα 3) Κάλυμν.
Κάρπ. Κάσ. Κῶς Λειψ. Λέρ. Μεγίστ.: 'Ο Συμεὸς εἶναι
γ-γυαλ-λάς, ψαρεύτ'ξει μόνον μὲ γυάλ-λα Κῶς. Συνών.
γυάλατζῆς.

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Τοῦ Γυαλ-λὰ τὸ Κα-
πάλι Κάρπ. καὶ Γυαλ-λάδες 'Αμοργ.

γυαλατζῆς ὁ, ἐνιαχ. γυαλ-λατζῆς Σύμ. κ.ά. γυαλαντζῆς
'Αστυπ. γυάλ-λατζῆς Σύμ.

'Ἐκ τοῦ οὐσ. γυάλα, τὸ ὅπ. βλ., καὶ τῆς παραγωγ.
καταλ. -τζῆς.

'Ο ἀλιεύων μὲ τὴν βοήθειαν ἀλιευτικοῦ φακοῦ, γυά-
λας, ἐνθ' ἄν. Συνών. γυαλάς 3.

γυαλέα ἡ, Πόντ. (Χαλδ.)

'Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλί.

Πήλινον ἀλοιφωτὸν σκεῦος, εἰς τὸ ὁποῖον κενοῦται ὁ
ζωμὸς καὶ τὰ ρευστὰ γενικῶς ἐδέσματα: "Ἐναν γυαλέαν
'ἔβγαλαν ἔφαεν. Συνών. ἀπλάδα 2γ, ἀπλάδενα 1,
πινάκα, πινακιά, σουπιέρα, τσανάκα.

γυαλενάκι τό, 'Αθῆν. Πειρ. κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. 414.
γυαλενάτσι Πελοπν. (Καλάμ. Ξεχώρ.)

'Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυαλένιος καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ.
-άκι.

1) Βόλος ὑάλινος, ἐγχρωμος συνήθως, διὰ τοῦ ὁποῖου οἱ
παίζοντες σκοπεύουν τοὺς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κατ' ἀποστάσεις
κειμένους ἐτέρους βόλους, ὡς καὶ πᾶς βόλος τῆς παιδιᾶς
ἐνθ' ἄν.: "Ἐχω ἓνα γυαλενάκι ποὺ σημαδεύει πρώτης Πειρ.
Παίζουμε μὲ τὰ γυαλενάτσα σου; Πελοπν. (Ξεχώρ.) Τὸ
γυαλενάκι μου δὲν τὸ δανεῖζω, μακάρι νὰ μοῦ δώσης δέκα
ἀπ' τὰ δικά σου 'Αθῆν. Συνών. βολάκι 1, βολαράκι,
βόλος Α7, γκαξιὰ (II), γκαξιάκι, γυαλε-
νί 1, γυαλένι (εἰς λ. γυαλένιος Β1), γυα-
λινέρι, γυαλόυπα 2, καφούρι, μπάλα, μπί-
λια. 2) 'Η παιδικὴ παιδιὰ «βόλοι» Πελοπν. (Καλάμ. Ξε-

χώρ. κ.ά.): Τί νὰ παίζουμε τὰ παιδιά; Γυαλενάτσα; Ξεχώρ.

γυαλενί τό, ἐνιαχ. γυαλ-λενί Κῶς

'Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυαλένιος κατὰ τύπ. ὑποκορ.

1) Γυαλενάκι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: "Ἐχω ἓνα-
γυαλ-λενί μάννα! (= πολὺ ὠραῖον) Κῶς. 2) Γυαλενά-
κι 2, τὸ ὅπ. βλ., Κῶς: Παίζ-ζομεν δὰ γυαλ-λενιά;

γυαλένιος ἐπιθ. σύνθηθ. γυαλένιους σύνθηθ. βορ. ιδιωμ.
γυαλ-λένιος Κῶς Σύμ. κ.ά. 'γαλένιος Νάξ. ('Απύρανθ.)
γυαλένιε Τσακων. γυαλένος Κάρπ. γυαλ-λᾶ ἑνός Ρόδ. γυαλ-
λένους Λοκ. (Λιβύσσ.) γυα-λένιους Θεσσ. (Γερακάρ. Μαυ-
ρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.) 'γαλένιους
Μακεδ. (Γαλατ.) Κοζ. κ.ά. γυαλέρμιος Μέγαρ. γυαλέρ-
μιους Εὔβ. (Κύμ. Στρόπον.) Αἴμν. Στερελλ. (Παρνασσ.) γυα-
λένιους Μακεδ. (Δεσκάτ.) Θηλ. 'γαλένη Νάξ. ('Απύρανθ.)
γυαλένισσα Πόντ.

Τὸ Βυζαντ. ἐπιθ. γυαλένιος. Διὰ τὸν τύπ. γυα-
λένιος βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2,418. Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν
τοῦ ρ εἰς τὸν τύπ. γυαλέρμιος βλ. Φ. Κουκουλ. εἰς
'Αθηνᾶν 29 (1917) Λεξ. 'Αρχ., 83 κ.έξ.

Α) 'Επιθετικ. 1) 'Ο κατεσκευασμένος ἐξ ὑάλου, ὁ ὑάλινος
σύνθηθ.: Γυαλένιος μαστραπᾶς-σωλήνας, γυαλένια χάντρα-
πίπα, γυαλένιο βάζο-κουμπι-πιάτο σύνθηθ. Τό 'να μάτι τ'
εἶμι γυαλένιον τοὺν φουβάσι π' τοὺν λέπ'ς Εὔβ. ('Ακρ.)
'Εζᾶτσε τσ' ἐνέτξε δὲ κοκκάλια γυαλένια (ἐπῆγε καὶ ἔφερε
δύο ὑάλινα κουμπιά) Τσακων. "Ἐνα γυαλένιε ψιλὲ (ἓνα ὑά-
λινο μάτι) αὐτόθ. Μόπισι κάτον τοῦ γυαλένιον τοῦ βάζου
μὲ τοῦ γλυκὸ κι μ' τριφαλιάστ'κι "Ηπ. (Κουκούλ.) Πιάνουνε
bodikalákia καινονοργιογεννημένα καὶ τὰ βάζουνε σ' ἓνα
γυαλένιο βάζο (bodikalákia καινονοργιογεννημένα = νεογέν-
νητα ποντικᾶκια) Κρήτ. ('Αρχάν.) Νὰ πάρ'ς πιάτα εἴκοσ',
τὰ πέντι 'γαλένια Μακεδ. (Γαλατ.) Μὴ τοῦ ρίξ'ς καταῆς
κ' εἶναι γυαλένιον κι θὰ σπάσ' Μακεδ. (Γαλάτιστ.) || "Ἄσμ.

'Εμίσσεφες καὶ μ' ἔφηκες, γυαλένιε μαστραπᾶ μου,
μοῦτε τὰ ροῦχα μοῦ 'λλαξα μοῦτε τὴ φορεσά μου
Κρήτ.

'Απόψε τὰ μεσάνυχτα, ποὺ βασιλεύαν τ' ἄστρα,
μοῦ 'κλέφαν τὸ βασιλικὸ μὲ τὴ γυαλένια γλάστρα
Κύθηρ.

Παίρνει γυαλένιο μαστραπᾶ, νερὸ νὰ πᾶ' νὰ βάλῃ
Κρήτ. (Πεδιάδ.)

Πιάν-νει γυαλ-λᾶ ἑνομ μαστραπᾶν τζαὶ φουρφορένον δάσιν
τζαὶ φέρνει του κοῦο ν-νερόν, γρούμο βοῦ τὸ πηγᾶδι
Ρόδ.

'Αγόρι πέτρα πιλικᾶ μὲ τῶνα του τὸ χέρι,
κυρατσοπούλ' τοῦ λόγιασι ἀπὸν γυαλένιον πύργου
(κυρατσοπούλα = ἀρχοντοπούλα, τοῦ λόγιασε = τὸν παρε-
τήρησε, τὸν εἶδε) Θεσσ. (Γερακάρ.)

Βασιλοπούλα μὲ ἄκουσι ἀπὸν γυαλένιον πύργου
Μακεδ. (Δεσκάτ.)

'Σ τοῦ πέρα βόσκουν πρόβατα, 'ς τοῦ δῶθι βόσκουν
γίδια

κι ἀνάμισα 'ς τὰ δυὸ βουνὰ εἶμι γυαλένιους πύργους
Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν. Φθιώτ.)

'Η μνιὰ κιρνάει μὲ τοῦ γυαλί κ' ἡ ἄλλη μὲ τὴν κούπα
κ' ἡ τρίτη ἡ μικρότερη μὲ μαστραπᾶν γυαλένιον
Θεσσ. ('Ανατολ.)

Εἶσι γυαλένιους μαστραπᾶς | κι ὅπειουν ἰδῆς, τοὺν ἀγα-
πᾶς

"Ηπ. (Κουκούλ.)

